

Organizarea mediului educațional în grădiniță

Modul în care se organizează ambianța grădiniței prezintă o deosebită importanță în educarea preșcolariilor. Prin ambianță, sau mediul educațional înțelegem mediul înconjurător care constituie cadrul fizic în care se desfășoară viața copilului în grădiniță.

Educatorea are un rol deosebit în organizarea mediului în care copiii își petrec o mare parte din timpul zilei, în așa manieră, încât cel ce pătrunde în grădiniță să se simtă bine pe tot parcursul zilei, iar după plecare să-i simtă lipsa și să dorească cu bucurie reîntoarcerea. Numai în acest fel copilul se va adapta cu ușurință la activitățile instructiv-educative, care îl solicită diferențiat și multilateral. Creând un mediu ambiant plăcut, copilul nu se va simți obosit și plictisit.

Educația intelectuală a copilului, indiferent de nivelul de vârstă nu poate fi realizată dacă ignorăm cadrul estetic în care copilul își petrece o mare parte din timpul său.

Schimbarea mediului de viață al copilului, care părăsește pentru o parte din zi mediul cald și plin de afecțiune al căminului părintesc, nu trebuie să contrasteze cu mediul grădiniței. Copilul trebuie să fie preluat de la familie cu afectivitate și condus pe nesimțite în mediul grădiniței de copii. De asemenea lucru important îl reprezintă momentul sosirii copilului în grădiniță, pentru că el pătrunde într-un univers al poveștilor auzite încă de pe genunchii bunicilor, pătrunde în palatul plin de bucurii, de jucării.

Valorificând cerințele didacticii moderne educatoarele caută să realizeze cadrul general care să răspundă direct sarcinilor multilaterale ale educației copiilor 3-6 ani prevăzute de programa în vigoare. La vârsta preșcolară este foarte greu să delimitezi obiectivele educației intelectuale de cele ale educației moral-civice, de aceea prin tot ce se realizează în interiorul grădiniței educatoarele urmăresc să le trezească copiilor puternice trăiri afective pentru frumusețile naturii, pentru limba vorbită, pentru trecutul de luptă al străbunilor noștri, pentru valorile culturale al acestuia.

Copiii aduc în grădiniță bagajul lor de cunoștințe, rezultat din experiența lor personală sau dobândită în familie prin jocuri, plimbări, sau chiar prin contact direct cu unele frumuseți ale naturii, iar grădiniță are misiunea de a lărgi această sferă de cunoștințe prin metode activ participative prevăzute de programe.

Centrele de interes sunt zone din sala de grupă ce corespund anumitor activități pentru care preșcolarii manifestă în mod tipic interes: cuburi, jocuri cu rol, cărți, jocuri de masă, exerciții senzoriale etc. Copiii au posibilitatea de a alege să participe la activitățile din zona care îi interesează în momentul respectiv. Educatorea planifică și asigură activități adecvate în fiecare

zonă, schimbându-le frecvent, pentru a realiza obiectivele programei ce se referă la obținerea anumitor modificări în capacitățile și interesele copiilor. Activitățile din fiecare zonă asigură copiilor multe posibilități de a învăța prin acțiune, de a învăța prin joc.

Etapele în amenajarea mediului educațional ar fi următoarele:

- Cunoașterea grupei de copii și cunoașterea fiecărui copil în parte (evaluarea inițială);
- Cunoașterea resurselor și inventarierea lor;
- Planificarea centrelor de interes și adecvarea activităților în concordanță cu activitățile cu grupa întreagă de copii (elaborarea planificării);
- Amenajarea diferitelor centre de interes și dotarea lor cu materiale didactice specifice;
- Cunoașterea centrelor împreună cu copiii (stabilirea regulilor la fiecare centru);
- Activitățile pe centru (programul zilnic și evaluarea permanentă);
- Varietatea materialelor, echipamentelor și schimbarea centrelor (reamenajarea);
- Ajutorul colaboratorilor externi (parteneriatul cu familia, cu comunitatea);

Rolul educatorului este de a organiza situațiile de joc în așa fel încât să ofere copiilor o paletă variată de alternative. A lucra cu copii în cadrul centrelor presupune ca educatoarele să îndeplinească anumite responsabilități și anume: de-a respecta fiecare copil, de-a crede că fiecare copil va reuși, de-a admite eventualele greșeli, de-a asculta, de-a fi imparțial și consecvent, de-a aștepta mult de la copii, de-a aprecia eforturile individuale, de-a crea o atmosferă de lucru stimulativă, de-a participa la momente comice sau distractive.

Atmosfera în care sunt predate adevăratele valori trebuie să promoveze autonomia și gândirea independentă, nu simpla suprapunere. Pentru a-i ajuta pe copii să dobândească experiența în luarea deciziilor, trebuie să le dăm ocazii în viața de zi cu zi, să hotărască ei înșiși. Aceștia trebuie să învețe să folosească materialele în mod corespunzător pentru a-și asigura reușita. Activitățile de liniște și de audiere trebuie urmate de activități interactive, jocuri de mișcare și discuții.

Copiii trebuie încurajați să-și planifice timpul, iar cadrului didactic îi revine sarcina de a-l încuraja pentru informație, aspectul acesta stând la baza dezvoltării imaginației, căreia copilul îi găsește destule mijloace de exprimare.

Prof. Pascale Evdochia

Școala Gimnazială Sarichioi, jud Tulcea